

APEK

Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije
Stegne 7, p. p. 418
1001 Ljubljana
telefon: 01 583 63 00, faks: 01 511 11 01
e-naslov: info.box@apek.si, http://www.apek.si
davčna št.: 10482369

Številka: 0073-44/2013/16
Datum: 3.7.2013

Zadeva: Odgovori na mnenja in pripombe na objavljen predlog Splošnega akta o spremembah splošnega akta o izjemah pri izvajanju univerzalne poštne storitve

Dne 21.03.2013 je Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljevanju: Agencija) na podlagi 40. člena Zakona o poštnih storitvah (Ur. l. RS, št. 51/2009 in 77/2010; v nadaljevanju: ZPSto-2) na svoji spletni strani objavila predlog Splošnega akta o spremembah splošnega akta o izjemah pri izvajanju univerzalne poštne storitve, ki ga je pripravila na podlagi četrtega odstavka 5. člena ZPSto-2, in zainteresirano javnost pozvala k podaji mnenj in pripomb.

Do izteka roka za odgovore, dne 22.04.2010, so Agencija posredovale mnenja in pripombe tri zainteresirane osebe, in sicer:

1. Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, Direktorat za infrastrukturo, Langusova 4, 1535 Ljubljana;
2. Skupnost občin Slovenije, Partizanska 1, 2000 Maribor in
3. Pošta Slovenije d.o.o., Slomškov trg 10, 2500 Maribor.

Agencija v nadaljevanju odgovarja na posamezna mnenja in pripombe.

1. Mnenja in pripombe Ministrstva za infrastrukturo in prostor

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor, Direktorat za infrastrukturo v zvezi s predlogom sprememb Splošnega akta o izjemah navaja, da z vidika Zakona o cestah nima pripomb.

2. Mnenja in pripombe Skupnosti občin Slovenije

Skupnost občin Slovenije (v nadaljevanju: Skupnost občin) v zvezi s predlogom spremembe Splošnega akta o izjemah pri izvajanju univerzalne poštne storitve (v nadaljevanju: predlog) navaja, kaj je gozdna in javna cesta ter da se ceste kategorizirajo skladno s področno zakonodajo in ne na način kot jih predvideva predlog splošnega akta. Sledenje predlogu bi po mnenju Skupnosti občin pomenilo, da se gozdna cesta kategorizira v javno in se tako tudi vzdržuje, kar pa občinam nalaga dodatne finančne obveznosti predvsem v povezavi z izvajanjem zimske službe (če je ta kategorizirana, je obveznost občine, da jo pluži). Nadalje Skupnost občin navaja, da splošni akt, ki ima status podzakonskega akta, ne more urejati pojma cesta drugače kot to ureja veljavna zakonodaja, t.j. Zakon o cestah (Ur. l. RS, št. 109/2010 in 48/2012; v nadaljevanju: ZCes-1). V primeru sprejema splošnega akta, kot je predlagan, bi po mnenju Skupnosti občin delavca, ki bi opravljal poštne storitve na

takih območjih oz. cestah, ki imajo status uporabe na lastno odgovornost, spravili v položaj, ko bi odgovarjal sam, saj odpade element objektivne odgovornosti. Skupnost občin predlaga, da se 1. točka prvega odstavka 2. člena splošnega akta spremeni tako, da upravlja in vzdržuje gozdne ceste zavod za gozdove.

Agencija v zvezi s pripombo Skupnosti občin, da se ceste kategorizirajo skladno s področno zakonodajo in ne na način kot jih predvideva predlog splošnega akta, pojasnjuje, da s predlaganimi spremembami splošnega akta ne gre za poseg v ureditev kategorizacije cest, ampak je njihov namen le natančnejše definiranje izjem pri izvajanju univerzalne poštne storitve, to je odstopanje od 5-krat tedenske dostave na dom, ki jo v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija. Izkušnje iz prakse so namreč pokazale, da lahko prihaja do različnih interpretacij določb Splošnega akta o izjemah pri izvajanju univerzalne poštne storitve (Ur. l. RS, št. 22/2010; v nadaljevanju: Splošni akt), katerih posledica je lahko neenako obravnavanje tistih uporabnikov poštne storitve v Republiki Sloveniji, do katerih vodi sicer gozdna, ampak prevozna cesta. S predlagano spremembo splošnega akta se le za namene tega splošnega akta določa pojem »javna cesta« tako, da ta zajema tako javne ceste po Zakonu o cestah kot tudi ceste, ki imajo javni značaj, to je gozdne ceste po Zakonu o gozdovih (Ur. l. RS, št. [30/1993](#) s sprem.; v nadaljevanju: ZG).

V zvezi z navedbami Skupnosti občin, da nalaga predlog dodatne finančne obveznosti predvsem v povezavi z izvajanjem zimske službe, Agencija pojasnjuje, da predlog Splošnega akta ne nalaga občinam nobenih dodatnih finančnih obveznosti. Splošni akt določa Pošti Slovenije, da v skladu z ZPSto-2, kot izvajalka univerzalne storitve na celotnem ozemlju Republike Slovenije, izvaja trajno, redno in nemoteno univerzalno storitev, ki se sme prekiniti le v primeru višje sile ali nevarnosti dostavljalca. V skladu s četrtem odstavkom 5. člena ZPSto-2 Agencija določi izjeme glede na okoliščine in zemljepisne pogoje. Agencija je v Splošnem aktu že določila trajne in začasne izjeme. V primeru, da določena cesta ni vzdrževana oz. se ne izvaja zimska služba, lahko Pošta Slovenije uveljavi izjemo, saj je v tem primeru cesta neprevozna ali nevarna za dostavljalca.

Glede pripombe Skupnosti občin, da Splošni akt ne more urejati pojma javna cesta drugače kot je ta urejen v Zakonu o cestah, Agencija ponovno poudarja, da predlog ne posega v predmetno ureditev javne ceste, temveč samo za namene tega splošnega akta določa, katere ceste, ki jih urejajo drugi zakoni, so zajete s pojmom »javna cesta«, ki je uporabljen v tem splošnem aktu.

V zvezi s pripombo Skupnosti občin, da imajo gozdne ceste status uporabe na lastno odgovornost in da zato v primeru kakršnega dogodka na taki cesti pismonoša odgovarja sam, Agencija pojasnjuje, da ima Pošta Slovenije ne glede na definicijo javne ceste vedno možnost v skladu s 5. členom Splošnega akta iz razloga nevarnosti za dostavljalca uveljavljati trajno ali začasno izjemo od dostave na dom, in sicer ne glede na njegovo oddaljenost od najbližje javne ceste, ki po spremenjeni definiciji za potrebe tega Splošnega akta izrecno zajema tudi gozdne ceste, ki vodijo do domov uporabnikov, torej tistih, ki vodijo do kmetij, zaselkov oz. vasi (glej tudi 96. člen ZG¹). Te ceste so namreč zato pretežno javnega značaja in so vzdrževane, kar pomeni, da so v naravi praviloma tudi normalno prevozne. Posledično te ceste zgolj zaradi drugačne kategorizacije in morebitnih razlik režima prometa (še) ne predstavljajo avtomatično razloga za določitev trajne izjeme od dostave na dom, kot jo izvajalcu univerzalne storitve v javnem interesu nalaga ZPSto-2. Le z navedeno spremembo se bo namreč zagotovilo, da bodo pravico do dostave na dom v

¹ V skladu s to določbo bi morale lokalne skupnosti po dveh letih po uveljavitvi ZG prevzeti v upravljanje vse gozdne ceste, ki omogočajo predvsem dostop do kmetij, zaselkov oziroma vasi, turističnih objektov, izletniških in drugih podobnih krajev.

skladu z ZPSto-2 imeli tudi tisti uporabniki poštних storitev, do katerih vodijo vzdrževane in povsem normalno prevozne ceste, ki jih ureja ZG in ne ZCes-1 (ki predstavlja le enega od več predpisov v zvezi s kategorizacijo cest v RS).

Predlog Skupnosti občin, da naj Agencija v splošnem aktu, ki ureja izjeme od izvajanja univerzalne poštne storitve naloži upravljanje in vzdrževanje gozdnih cest Zavodu za gozdove, ni sprejemljiv in mu Agencija ne more slediti, saj urejanje področja vzdrževanja gozdnih cest ni področje dela, ki bi bilo v pristojnosti Agencije za pošto in elektronske komunikacije RS, in zato ni predmet tega splošnega akta.

3. Mnenja in pripombe družbe Pošta Slovenije d.o.o.

Pošta Slovenije d.o.o. (v nadaljevanju: Pošta Slovenije) v zvezi s predlogom spremembe Splošnega akta o izjemah pri izvajanju univerzalne poštne storitve navaja, da spremembi nasprotuje in predlaga, da se predlog splošnega akta umakne iz procedure. Pošta Slovenije navedeno utemeljuje s tem, da naj bi Agencija prezrla odločitev Upravnega sodišča RS v sodbi opr. št. II U 523/2011-12, v kateri naj bi to pojasnilo, da sta pojma javne ceste in gozdne ceste zakonsko podrobno urejena in ne dopuščata različnih interpretacij, pri čemer gozdne ceste ni mogoče enačiti z javnimi cestami. S predlagano spremembo gre za širitev pojma »javne ceste« in obveznosti zagotavljanja minimalno 5-krat tedenske dostave na dom, kar pa je po mnenju Pošte Slovenije glede na pravnomočno sodbo Upravnega sodišča nezakonito. Že iz same oznake »gozdna cesta, vožnja na lastno odgovornost« izhaja, da imata javna in gozdna cesta različno pravno naravo, saj je v primeru slednje odgovornost lastnika (npr. v primeru poškodbe dostavljavca) izključena. Gozdne ceste predstavljajo v neugodnih vremenskih razmerah višjo stopnjo tveganja, na njih pa v vseh okoliščinah ni mogoče zagotoviti enakega standarda vzdrževanja, urejenosti in varnosti, kot to velja za javne ceste. Po mnenju Pošte Slovenije obstaja nedvomno tehten razlog, da so gozdne ceste urejene v posebnem zakonu, kateremu je treba slediti tudi pri podzakonskih predpisih. Agencija poleg tega ni upoštevala lastnih navedb, v katerih okoliščinah se lahko prekine dostava, in sicer zaradi višje sile in nevarnosti za dostavljavca, kot tudi ne določbe četrtega odstavka 5. člena ZPSto-2, kjer je določeno, da Agencija glede na okoliščine in zemljepisne pogoje določi odstopanja od dostave na dom. S predlagano spremembo gre za zaostrovanje poslovanja Pošte Slovenije in odstop od zakonskega temelja, ki okoliščine in posebne zemljepisne pogoje priznava kot osnovo za izjemo od dostave na dom. S tem se sili, da Pošta Slovenije le-to izvaja v tveganih okoliščinah, pritisk pa je tudi na stroške izvajanja univerzalne storitve. Predlagana sprememba pomeni, da se dostava vrši praktično na vse naslove v Sloveniji, pri čemer gre za področja, kjer ni povsod zagotovljena osnovna komunalna infrastruktura. Trajnih izjem je trenutno 362 oz. manj kot 0,05 % gospodinjstev v Sloveniji, zato je predlagana sprememba nepotrebna. Strošek vključitve dodatnih 100 gospodinjstev v dostavo na dom bi na letnem nivoju pomenilo, da bi morala Pošta Slovenije opraviti dodatnih 60 tisoč kilometrov, strošek vključitve pa bi znašal min. 300 EUR/gospodinjstvo. V primeru, da želi država v eni izmed najbolj ruralnih držav zagotoviti 5 krat tedensko dostavo na dom po izredno nizki ceni, bo morala razmisliti o državni pomoči. Predlog je po mnenju Pošte Slovenije zaradi širitve obveznosti izvajanja univerzalne storitve nesorazmeren in neupravičen.

Agencija v zvezi s pripombo Pošte Slovenije odgovarja, da predlogu ne more slediti in predloga spremembe Splošnega akta ne bo umaknila iz procedure. S predlagano spremembo ne gre za nasprotovanje odločitvi Upravnega sodišča v sodbi opr. št. II U 523/2011-12, kot tudi ne za nasprotovanje ureditvi v ZPSto-2.

Sodba Upravnega sodišča se nanaša na razlago javne ceste, kot jo je urejal ZJC oziroma sedaj ZCes-1, ne zavzema pa stališča o tem, kako naj oz. naj ne Agencija v splošnem aktu uredi trajne izjeme od dostave na dom, ki pomenijo odstop od pravila 5-krat tedenske dostave na dom. Tega skladno z načelom delitve oblasti Upravno sodišče tudi ne bi moglo, zato so navedbe Pošte Slovenije glede neupoštevanja predmetne sodbe napačne in nerelevantne. Kot namreč izhaja iz citirane sodbe, je v njej Upravno sodišče zgolj presodilo o zakonitosti nadzorstvene odločbe, s katero je Agencija v primeru treh gospodinjstev odločila, da Pošta Slovenije zanje glede na določila sedaj veljavnega Splošnega akta neupravičeno uveljavlja trajne izjeme od dostave na dom. Pri tem je Agencija med javne ceste štela tudi gozdne ceste, ki so javnega značaja, kar pa ni bilo pravilno, saj je Upravno sodišče razsodilo, da javna cesta iz (trenutno veljavne) določbe 2. člena Splošnega akta (ki se sklicuje na definicije iz ZJC) ne pomeni tudi gozdne ceste, ki jo določa ZG, ter da glede na to Agencija javnih cest iz ZJC oziroma ZCes-1 ne more enačiti z gozdnimi cestami iz ZG. To pomeni, da je Agencija napačno uporabila materialno pravo, vendar pa navedeno ne pomeni, da to materialno pravo ne bi smelo biti podvrženo spremembam, v kolikor se v praksi izkaže, da se zaradi različnega razumevanja posamezne določbe splošnega akta ne zasledujejo v celoti cilji oziroma namen, na podlagi katerega je bil ta sprejet.

Zakonodajalec je namreč v skladu z Direktivo 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve, kot je bila nazadnje spremenjena z direktivo 2008/6/ES z dne 20. februarja 2008 (v nadaljevanju: Poštna direktiva) predpisal, da je izvajanje univerzalne storitve v javnem interesu. V tem okviru mora izvajalec univerzalne storitve zagotoviti, da ima vsak naslovnik vsaj petkrat tedensko dostavo pošiljk na dom. Agencija je morala pri pripravi Splošnega akta to zahtevo spoštovati, s predpisovanjem izjem pa se ne sme te pravice brez upravičenih razlogov trajno odvzeti tistim uporabnikom poštnih storitev oz. gospodinjstvom, do katerih vodi cesta, ki je normalno prevozna in varno dostopna, saj bi to imelo za posledico neutemeljeno neenako obravnavo posameznih uporabnikov poštnih storitev.

Veljavni Splošni akt določa možnost določitve trajne izjeme od dostave na dom v primeru, ko je le-to od najbližje javne ceste oddaljeno več kot 200 metrov in dostop ni mogoč oziroma je oddaljeno več kot 2000 metrov in je dostop mogoč z ustreznim vozilom, pri čemer se upošteva tudi dodatek na višinsko razliko. S tem je Agencija zasledovala namen, da dostavljalcem ni potrebno prevoziti prevelike razdalje od najbližje javne ceste, pri čemer je nehote – z ozirom na razlago te določbe s strani Upravnega sodišča – izvzela gozdne ceste, ki so javnega značaja in jih vzdržuje lokalna skupnost. Te ceste so v naravi (praviloma) prav tako normalno prevozne in vzdrževane ter ne predstavljajo avtomatično oteženega dostopa za dostavo na dom ali nevarnosti za dostavljalca. Zato z vidika primarnega cilja ZPSto-2, ki je v tem, da se obveznost zagotavljanja univerzalne storitve izvaja z dostavo 5-krat tedensko vsem uporabnikom poštnih storitev na dom, torej do vsakega gospodinjstva (hiše, kmetije, ipd.), same po sebi ne morejo biti določene kot razlog za trajno izjemo. Trajna izjema namreč pomeni skrajni poseg v pravico naslovnika do prejema pošiljk na dom in predstavlja najbolj invaziven odstop od primarnega zakonskega pravila dostave na dom, zato mora priti v poštev le v upravičenih primerih.

Trajna izjema pri izvajanju univerzalne storitve namreč pomeni, da je določeno gospodinjstvo trajno, torej za vedno, izvzeto od dostave pošiljk na dom, kar pomeni, da je tem naslovnikom odvzeta primarna pravica, da dobijo poštno pošiljko neposredno v hišni predalčnik. Glede na to, da je Slovenije zelo gozdnata država, je v Sloveniji tudi veliko gozdnih cest. Kot izhaja iz evidence Zavoda za gozdove in spletne strani Geopedia², je zaradi razpršene poseljenosti

² http://www.geopedia.si/?params=L6568#T105_L6568_x513152_y140616_s9_b4

dostop do veliko individualnih hiš, kmetij, turističnih objektov itd. možen (le) po gozdni cesti³, ki pa je praviloma zato tudi redno vzdrževana (glej 96. člen ZG) in normalno prevozna ter zato ni nevarna za dostavljavca. Glede na to, da se prebivalstvo v Sloveniji stara, prav tako pa ni nujno, da imajo vsi prebivalci na ruralnih področjih možnost lastnega prevoza (in torej možnosti priti vsak dan do izpostavljenega predalčnika ali kontaktne točke), so lahko poštna pošiljke na teh področjih pomembne tudi z vidika socialnega stika »s svetom« in drugimi osebami nasploh. S tega vidika imajo določbe ZPSto-2, ki kot osnovno zahtevo pri izvajanju univerzalne storitve določajo obveznost dostave 5-krat na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe, tudi pomemben učinek z vidika socialne kohezije, kot izhaja nenazadnje že iz Poštne direktive. Ta namen oziroma učinek mora Agencija zasledovati tudi v podzakonskih aktih, ki jih sprejema na podlagi ZPSto-2.

V zvezi s tem so posledično nerelevantne navedbe Pošte Slovenije, da je imel zakonodajalec nedvomno tehten namen, kateremu bi morala Agencija slediti, da je gozdne ceste uredil posebej v Zakonu o gozdovih, saj ni nič neobičajnega, da se določena materija ali razmerja urejajo v več (t.j. različnih) zakonih. Poleg tega s predlagano spremembo Splošnega akta, kot že pojasnjeno, ne gre za novo definiranje javne oziroma gozdne ceste, temveč le za konkretizacijo pogojev za obstoj trajne izjeme od dostave na dom, do katere je na podlagi ZPSto-2 sicer upravičen vsak naslovnik v Republiki Sloveniji. S tega vidika zato tudi ne gre za zaostrovanje pogojev poslovanja Pošte Slovenije, saj glede na določbe ZPSto-2 dostop do naslovnika in posledično pojem javne ceste, ki ga je v Splošnem aktu v ta namen uporabila Agencija, ne izvzema dostopa po gozdnih cestah. Nasprotno, ZPSto-2 veže obveznost dostave, kot že pojasnjeno, na vsak dom, torej ne glede na kategorizacijo ceste, ki do tega doma vodi, ta dostava pa se lahko prekine le zaradi višje sile ali nevarnosti za dostavljavca oziroma v primeru s splošnim aktom določenih izjem glede na okoliščine in zemljepisne pogoje.

Glede na to, da ZPSto-2 določa, da je možno univerzalno storitev prekiniti (torej le začasno in ne trajno prenehati zagotavljati) le v primeru višje sile ali v razmerah, nevarnih za dostavljavca, je še toliko bolj utemeljeno stališče Agencije, da se univerzalna storitev lahko *trajno* neha izvajati za posamezna gospodinjstva le tam, kjer je cesta do teh gospodinjstev bodisi več kot 200 m neprevozna (dostavljaivec opravi v tem primeru pot peš, razen če to v danem trenutku ni varno), bodisi oddaljena več kot 2000 m od prevozne javne ali gozdne ceste, ki jo vzdržuje lokalna skupnost (izjema zaradi prevelike razdalje kot zemljepisne okoliščine), pri čemer se upošteva tudi dodatek na višinsko razliko. Navedena ureditev je v celoti skladna z namenom in cilji četrtega odstavka 5. člena ZPSto-2, po katerem je možno določiti izjeme glede na okoliščine in zemljepisne pogoje.

Kot je mogoče ugotoviti iz navedb Pošte Slovenije, ta utemeljuje nasprotovanje spremembi Splošnega akta predvsem iz razloga nevarnosti za dostavljavca. Pri tem je treba glede pripombe Pošte Slovenije, da Agencija ne deluje tudi v skrbi za varnost in zdravje dostavljavca, poudariti, da je varnost dostavljavca upoštevana oziroma varovana v vseh določbah Splošnega akta, tudi v spremenjeni. V kolikor bi bila namreč v primerih iz 4. člena Splošnega akta (gozdna) cesta nevarna ali neprevozna (npr. zaradi slabih vremenskih razmer ali zaradi slabega stanja ne glede na vreme), ima Pošta Slovenije vedno možnost uveljavljati tako trajne izjeme v skladu s prvim odstavkom 5. člena Splošnega akta, kot tudi začasne izjeme v skladu tretjim odstavkom 4. člena ali drugim odstavkom 5. člena Splošnega akta (to možnost pa ji daje že prvi odstavek 5. člena ZPSto-2, ki dopušča prekinitve zaradi višje sile ali v razmerah, nevarnih za dostavljavca), in sicer za ves čas, dokler trajajo take razmere, saj ima varnost v vsakem primeru prednost pred obveznostjo dostave na dom. To lahko v praksi zajema tudi neprevoznost ali nevarnost, ki traja več dni ali

³ Po podatkih Ministrstva za kmetijstvo in okolje se v RS v povprečju 40 % gozdnih cest koristi v javne namene.

tednov, kar pomeni, da se ta institut lahko uporablja tudi za dolgotrajnejša stanja, vendar ne trajno, če je cesta v preostalem času sicer normalno prevozna, saj ima naslovnik v tem primeru (še vedno) pravico do dostave na dom. S tem je posledično zagotovljeno tudi spoštovanje načela sorazmernosti, ki se odraža v tem, da izvajalec univerzalne storitve ni dolžan izvajati obveznosti dostave na dom, če mu tega okoliščine oziroma razmere ne dopuščajo.

S tega vidika sprememba Splošnega akta tako ne posega v možnosti Pošte Slovenije, ki jih ima ta iz navedenega razloga v skladu s tretjim odstavkom 4. člena in 5. členom Splošnega akta in ne širi obveznosti izvajanja univerzalne storitve. Kot določa 5. člen Splošnega akta, se trajne izjeme pri vročanju in dostavi zaradi skrbi za zdravje in varnost dostavljavca določijo, če je javna cesta ali pot do naslovnika v tako slabem stanju, da predstavlja za dostavljavca nevarnost za njegovo zdravje ali varnost, kar velja za vsako cesto in pot do naslovnika že sedaj. Drugi odstavek citiranega člena dalje poleg tega določa začasne izjeme, ki se določijo v primeru nevarnih živali, nasilnega obnašanja do dostavljavca ali začasne nevarne fizične ovire dostopa do hišnega predalčnika oziroma naslovnika. Navedeno tako pomeni, da ima Pošta Slovenije ne glede na definicijo javne ceste vedno možnost v skladu s 5. členom Splošnega akta iz razloga nevarnosti za dostavljavca uveljavljati trajno ali začasno izjemo od dostave na dom, in sicer ne glede na njegovo oddaljenost od najbližje javne ceste, ki po spremenjeni definiciji za potrebe tega Splošnega akta izrecno zajema tudi gozdne ceste, ki jih vzdržuje lokalna skupnost, kar pomeni, da bi morale biti te v naravi tudi normalno prevozne. Posledično te ceste zgolj zaradi drugačne kategorizacije in morebitnih razlik režima prometa, kot že pojasnjeno, (še) ne predstavljajo avtomatično razloga za določitev trajne izjeme od dostave na dom, kot to obveznost izvajalcu univerzalne storitve v javnem interesu nalaga ZPSto-2. Poleg tega po podatkih Agencije Pošta Slovenije že sedaj v številnih primerih izvaja dostavo na dom po gozdnih cestah, ki so normalno prevozne (npr. na področju Koroške), kar dodatno kaže, da ji to ne predstavlja nesorazmernega bremena.

Preko navedenega so upoštewane tudi okoliščine, da je za Slovenijo značilna zelo razpršena in stihijska poselitev, kot tudi okoliščine glede minimalnih zahtev tako z vidika prevoznosti, kot z vidika varnosti prometnih povezav, ki jih kot relevantne v pripombah navaja Pošta Slovenije. Ne more pa Agencija v okviru predloga spremembe Splošnega akta upoštevati nerelevantnih navedb Pošte Slovenije glede okoliščin, ki se nanašajo na obstoj komunalne infrastrukture, šolstva, zdravstva in podobnih drugih življenjsko pomembnih infrastruktur v bližini naslovnikov, saj se tovrstni argumenti ne nanašajo na pristojnosti Agencije oziroma ne posegajo v obveznosti izvajalca univerzalne storitve iz ZPSto-2.

Agencija po povedanem ni mogla slediti pavšalnim navedbam Pošte Slovenije, da se bodo zaradi navedene spremembe povečali stroški izvajanja univerzalne storitve, ker bi bil strošek vključitve dodatnih 100 gospodinjstev v dostavo najmanj 300 EUR/gospodinjstvo na letni ravni. Pošta Slovenije namreč z ničemer ne izkaže in predloži konkretnjših podatkov, na podlagi katerih je navedeno izračunala. Pošta Slovenije poleg tega s tem dejansko uveljavlja le ekonomski razlog, kar pa ni zakonit razlog, ki bi izhajal iz četrtega odstavka 5. člena ZPSto-2 (okoliščine in zemljepisni pogoji). V primeru, da bi se pri določitvi trajne izjeme upoštevalo le ekonomske razloge, bi to predstavljalo resen poseg v javni interes in pravice uporabnikov, ki so povsem normalno in varno dostopni, saj bi jim bila iz neupravičenega (t.j. nezakonitega) razloga odvzeta pravica do dostave na dom, kar bi posledično pomenilo tudi neutemeljeno neenako obravnavanje posameznih uporabnikov. Prav tako Agencija ne more slediti navedbam glede državne pomoči z vidika možnosti, ki jo ima Pošta Slovenije kot izvajalka univerzalne storitve na podlagi 19. člena ZPSto-2 (nadomestilo za obveznost izvajanja univerzalne storitve). Poleg tega ima Pošta Slovenije, v kolikor bi se ji dejansko

povišali stroški univerzalne storitve, v skladu s 37. členom ZPSto-2 možnost vložiti vlogo za izdajo soglasja z dvigu cen univerzalne storitve, v kateri bi morala ta dvig stroškov tudi izkazati.

Glede na vse navedeno Agencija predlogu Pošte Slovenije za umik Splošnega akta o spremembah Splošnega akta o izjemah pri izvajanju univerzalne storitve iz postopka sprejema ni mogla slediti.

Pripravil/a:
Damjana Zajec
Nataša Kocjančič

Franc Dolenc
Direktor

Dokument se objavi na spletni strani Agencije - www.apek.si